

FELSŐMAGYARORSZÁGI HIRLAP

POLITIKAI UJSÁG

Megjelen minden szerdán és szombaton este
Késiratokat vissza nem adunk.
Szerkesztőség: Kazinczy-utca 5.
Kiadóhivatal: Landesmann Miksa és Társáná

FŐSZERKESZTŐ:
Dr. HOLLÓ ANDOR

Előfizetési ár:
Égész évre 12 korona. félévre 6 korona. Negyed
évre 3 korona. Egyes szám ára 12 fillér
Hirdetéseket a legjutányosabb árban közölünk

A tizenhetedik hónap.

A tél követjei, fagyok és szelek barangolnak már a virágtalan mezőkön, a fehér vándor lehelete borzongatja meg az éjszakákat, bekérül beszélnek a lordok házában és főnhangon számolgatják az emberiség veszteségeit — és a szerdai nappal elértük a háború tizenhetedik havi fordulóját. Tizenhat hónapja tartanak a rettenetek, amelyek megindulásakor sokan reménykedtek abban, hogy nem fognak tizenhat hónapnál tovább tartani és mindenki megvolt róla győződve, hogy tizenhat hétnél lehetetlen őket kibírni e világ művelt nemzeteknek.

Nos, mire idáig jutottunk, a műveltség talán jobb egyáltalán semmit sem beszélni Európa népeinek, mindazáltal egészen bizonyos, hogy ezt a háborút, így és eddig csak a műveltség bírhatta. Am kérdés, hogy bírja-e még sokáig, vagy pedig a döntés, ha lesz döntés, meg kell hoznia e tizenhetedik hónapnak? Jósolni ma, mikor szinte minden huszonégy órában korszakok rétegeződnek egymásra, még ama huszonégy órában is, melyeket mi itthon érdekteleneknek és unalmasnak tartunk s mikor szinte az álmok táviródrótján fut a legrealisabb gondolat is, — jósolni ma nem lehet. A történelem menetességét követőhetetlen és különösen nem lehet utólrni mai óriási lépteit, melyekkel szinte versenyt önmagával. Am ha jósolni nem is, számítani lehet s a tizenhatodik hónap eseményeinek értékelése talán mutat egy vonást — akár biztató mosolyt, akár fenyegető ráncot — a tizenhetedik arculatából.

Nekünk úgy tetszik, mintha a háborúnak október elejétől mostandig terjedő szakasza lett volna a világ láz krízise. Erre az időre esett a nyugati nagy angol-francia offenzíva, erre Cadorna offenzívának legvadabbja, erre az oroszok dűnaburgi és volhiniai kétségbeesett kísérlete s a mi ré szükről való egyetlen offenzíva: a balkáni. Elkönnyelni az eredményeket nem nehéz, a legtejesebb tárgylilagossággal sem: az ellenség összes offenzívái kudarcra végződtek, a miénk eddig legteljesebb sikerrel lezart fejezete a háborúnak: az utolsó parázsigt eltapostuk a szerb katlaút, mely fészke volt a tűznek, amit Szedeg egyik elesett hőségnek utolsó elmés megállapítása szerint a

diplomatáknak sikerült az egész világra lokalizálni.

Ez történt az utolsó hónapban, mi történhet a legközelebbiben? Kitchener csak a jövő márciusra jósol a maga nemzetének négy millió katonát és az oroszoknak hatot, de márciusig is vannak hónapok, hát mi fog történni azokban? Most úgy tetszik, mint ha az emberiség újra nílétetett volna egy téli háborúra, mert ha egy-egy nyilatkozatban fölvilan a béke fehér csikja, egy másik nyilatkozat azt mindjárt a legriki több karminnal vérezi be — s a téli háboruban különben is benne vagyunk már, akár hisszünk benne akár nem. De hát meddig maradunk henne? Mikor fogják helótni partnereink, hogy a nagy

vitágyátszmát elvesztették s most már hiába ülnek az asztal körül, mint az eszeveszett kártyás, aki az utolsó csöpp véret is fölteszi, hátha az seicit még?

A kitchneri számításnak mindenesetre az a gerince, hogy az embert mindaddig elevennek kell tekinteni, míg meg nem hal. Valamikor diadál, bosszuállás, leterítés, kipusztítás volt a jelszó. Most már csak; életbenmaradás és ez az igényredukció, ha még olyan nagy szájt bömböli is, mint a kartumi tigrisé, csalhatatlan jele a helyzet valódi telismerésének. Amit mi a tizenhetedik hónapban bizonyosan olyan világossá fogunk tenni, hogy az ántant vezérei bele vakulhatnak, de népeiknek ki fog nyilni a szeme.

A városháza botránya.

Székelly Elek utolsó kísérlete, hogy megmaradhasson. — A hívek mentőakciója. — A képviselőtestület tarthatatlan határozatai.

Az a példátlan botrány, amely a városházáról legújabbán kipattant azok a megdöbbenően súlyos vádak, amelyek Székelly Elek h. polgármester ellen felmerültek, egyre nagyobb intenzitással foglalkoztatják a közvéleményt, amely elámulva áll az újhelyi városháza lemezelenített intimitásának ponyvaregényekbe illő tablói előtt.

Hogy ezek a szégyenletes és a nyilvánosság elé sehogyssem való dolgok ma már Sátoraljaújhely szegényére közkezelet forognak, azért a felelősség a h. polgármester állítólagos benső jóbarátait terbeli, akik rábírták Székelly Eleket, hogy a már aláírt lemondási kérvényét félredobja és maga álljon ki a nyilvánosság elé azokkal a vádakkal, amelyeknek még az árnyéka is elég volna ahhoz, hogy egy anyagilag oly független ember, mint Székelly Elek, oda dobja azt az állást, amelyben ilyen inzultusokkal érintik őt. Abból, hogy Székelly Elek engedte rábírtani magát, hogy ilyen hihetetlen vádakkal terhelve is ragaszkodjék a polgármesteri székhöz, legalább is az tűnik ki, hogy ő a polgármesteri hatalom megtartásáért kész oly inzultusokat is elviselni, amelyek után bárki bármint szegény ember is odadobná azt az állást, mely esetleg ekzsisztenciájának egyetlen biztosítéka.

A h. polgármester a város közgyűlése elé terjesztette az ellene emelt vádak egyik legriki több példányát — most már néven nevezhetjük: a pinkapéznió pást — kérve, hogy a képviselőtestület miatt rendelje el ellene a fegyelmi

vizsgálatot. Ezzel a szégyenletes eset, — mert maga az, hogy egy város polgármestere ellen akár alaposan, akár a legigaztalanabban, ilyen hallatlan vád felmerült, csak szégyenletesnek nevezhető, — a nyilvánosság elé került s most már akár akarjuk, akár nem, nekünk is foglalkoznunk kell vele.

Dr. Nagy Arthur, a jelenleg katonai vizsgálatot teljesítő h. tiszt ügyész, mint azt a h. polgármester a keddi képviselőtestületi közgyűlésen bejelentette, egy az alispánhoz intézett feljelentésében többek között azt a vádat emelte Székelly Elek ellen, hogy

hosszu időn át baráti körben a kártyázás közben letett, u. n. „pinkapéznióból” rendszeresen elvett kisebb-nagyobb összegeket s azokat zsebrevágtá.

Ez az a vádpont, amely felett pro és kontra hersog a közvélemény felháborodása.

Az esetet komplikálja, hogy dr. Grosz Dezsőnek a közgyűlésen tett bejelentése szerint nem csak a feljelentésről van szó; hanem arról hogy a feljelentés alapját egy nyilatkozat képezi, amely nyilatkozat a pinkapéznió elosenésének tényét akarja igazolni s melynek aláírói között két városi tisztviselő is van.

Az a mentési akció, amelynek célja, hogy Székelly Eleknek a polgármesteri székhöz való megmaradását ily képtelenül súlyos váddal szemben is lehetővé tegye, abba kapaszkodott bele, hogy ez a vád lehétetlen, el nem hihető és nemtelen; és hogy épen azok a tisztviselők, akik komplottszerűen hóna-

napokkal előbb összeálltak, hogy alkalomadtán a h. polgármestert lehetetlenül tegyék, maguk követtek el fegyelmi vétséget és maguk jártak el a tisztviselői állás tekintélyével és tisztességével össze nem férő módon.

Ezt az álláspontot a közgyűlésen dr. Grosz Dezső mindenesetre igen ügyes rabulisztikával iparkodott kifejtetni, de fejtegetései a tisztán látókat meg nem győzhették arról, hogy ebben az ügyben a képviselőtestületnek elhamarkodott állásfoglalásokba beleugrania nem szabad; az ügyet meg kell hagyni az illetékes fórumok előtt, amelyek hivatra vannak arra, hogy a vád valódiságát, vagy valótlanságát megállapítsák.

Schiller Kálmán városi képviselő arra nézve, hogy ilyen vádat abszolte lehetetlennek kell tartani, idézte a nagy Maupassant híres esetét: az államügyész meggyilkol egy embert, azután a gyilkosság vádjá alatt elfogat egy ártatlan vádbeszédet tart ellene, elítélési és hideg vérrrel ki is végezteti. Az emberi lélek a jószág és gonoszság oly osodáit rejtegeti, amelyek kifürkészhetetlenek. Egyébként is lehetetlen, olyasfajta határozatot hozni, aminőt dr. Grosz Dezső megszavaztatni akar, hogy t. i. a képviselőtestület valószínűtlenné tartja a h. polgármester elleni vádat. Ez kizárólag egyéni nézet dolga, ilyesmit többségi határozattal elintézni nem lehet.

Meggyőzősen fejtette ki Schiller Kálmán Grosz dr. abbéli indítványának tarthatatlanságát, hogy a képviselőtestület függessze fel állásuktól dr. Malátsik Györgyöt és Kolos Sándort, mint akik a szóban levő nyilatkozatot dr. Grosz Dezső szerint aláírták. A képviselőtestület csak hivatalos adatok, hivatalos bejelentések alapján rendelhet el tisztviselőket ellen fegyelmet és felfüggesztést, nem pedig hallomások, útlehetszerű privát bejelentések alapján. Domján Elek és Bényey István szüitén a legerélyesebben szálltak sikra Schiller Kálmán nézete és azon indítványa mellett, hogy a képviselő stület egyszerűen vegye tudomásul a h. polgármester bejelentését, de a fegyelmi vizsgálat elrendelése, vagy el nem rendelése kérdésében ne határozzon, hanem bizza az ügyet az illetékes fórumokra: az alispánra, ki előtt a feljelentés fekszik és a bíróságra, mely előtt Székelly Elek rágalmazásáért feljelentést tett.

Amint előrelátható volt, ezzel az egyedül helyes állásponttal szemben győzött a dr. Grosz-féle indítvány, 24 szóval 15 ellen elhatározták azt, hogy a fegyelmet nem indítják meg Székelly ellen, mert arra okot jelenleg

nam látnak. Tetősték est a határo-
ságot azzal, hogy minden törvényes
formaság mellőzésevel, csak úgy
„haragsom rád”-aszerint felüggesz-
tették állásuktól dr. Malárist György
h. közigazgatási tanácsost és Kolos
Sándor gépészmérnököt.

Hogy az ilyen képtelen határo-
sát, mely a törvényteliségi felsőbb
fórumok előtt egy pillanatra sem
állhat meg, használni fog-e a h.
polgármester úgyének, arról minden
valószínűség szerint Székely Elek-
nek azok a „jó barátai” sincsenek
meggyőződve, akik beleerősököltek
őt a mai kinos helyzetébe.

Menyasszonyi kelengye

bevásárlásnál ajánljuk

Szegő Sándor

ruháruházak nagy fértőnemű öz-
tályát. Elsőrangú áruk, olcsó árak.

Első találkozás

a bolgárokkal.

Egy ujhelyi sebesült a talál-
kozásról. — A magyarul
beszélő bolgár ulánus.

Egy szemtanúja fekszik itt az
ujhelyi csapatkórházban annak a
történelmi nevezetességű pillanatnak,
amikor szerb földön először talál-
koztak a magyar katonák Ferdinánd
bolgár király katonáival. Ennek a
pillanatnak nagyszerűsége és messze
kihatott fontossága megérdemli, hogy
külön fejezet nyitassék számára
abban az irodalomban, amely a világ-
háborúval foglalkozik.

Flesch Jenőnek hívják a csapat-
kórház új lakóját, akivel munkatárs-
ainknak alkalma nyílt beszélni.
Flesch civilben kaposvári kereskedő-
ség, aki mint szakaszvezető részt
vett a tekijai csatában. Innen dél-
felé üldöztek a szerbeket s így nyílt
alkalma találkozni azzal a bolgár
különítménnyel, amely elsőnek te-
romtette meg az összeköttetést a
központi hatalmak seregeivel. Az
intelligens katoná a következők ér-
dekes részleteit beszélte el a nagy
találkozásnak.

— Vidrovác faluig nyomult előre
az erédnek s onnan küldtek ki
engem nyolc emberrel felderítő
járórnak. Vidrovác északra fekszik
Negotintól és az volt a járőr célja,
hogy megállapítsa, vajjon a Negotin
felé vonuló szerbek hol állapodtak
meg.

Réggel 4 órakor indultunk utnak
és egész délelőtt mentünk előre,
anélkül, hogy csak élő lelket is
láttunk volna. Falukon mentünk
keresztül, amelyek üresek voltak,
mint a halál járt volna bennük fekete
lovával. Egy faluban találtunk két
lábát, megfogtuk őket és megöltöttük
ebédre, azután folytattuk utunkat.
A falu mögött egy dombtetőre ér-
tünk, amely után egy végelelathatlan
lapály következett.

Mikor a dombtetőre felértünk, a
messzeségben, a sárga letarolt mezőn
egy csapat lovas pillantottuk meg.
Az uton jöttek, amely a dombon
keresztül vezet abba a fauba, a
honnán mi kijöttünk. Mi azonnal
meghúzódtunk az út két oldalán
levő árokban és lövére kész fegy-
verrel vártuk a lovasokat.

A lovasok messze voltak s a
különbben is borús időben nem tudtuk

kivenni, hogy milyen katonák. Ut-
közben ugyanis véletlenül beleestem
egy árokba és a látszóvem eltört.
Vártunk, amíg a lovasok közelebb
jöttek. Egyszerre csak egy szélobrom
repült át felettünk és a szél meg-
lóbátta a lovasok dolmányát.

— Huszárok! — mondta mind-
egyik emberek.

Kis idő múlva tisztán kivettük,
hogy magyar huszárok lovagolnak
velünk szembe, de a huszárok között
furcsa, eddig soha nem látott egyen-
ruhájú katonák is vannak. Előbb azt
hitük, hogy foglyok, de láttuk,
hogy kard és fegyver van náluk,
tehát nem foglyok lehetnek.

— Ezek bolgárok lesznek —
mondtam boldogan és lelkemben
olyan kimondhatatlan örömet érez-
tem, amilyet talán soha.

Kiugrottam az árokból és hangos
„Éljen” kiáltással szaladtunk a hu-
szárok felé. Ezek megismertek ben-
nünket, levették sapkájukat s a
bolgárokkal együtt hangos öröm-
ujjongásban törtek ki. Mikor egészen
közel érkezünk hozzájuk, én feszes
állásban annak rendje és módja
szerint magyar nyelven lejelentkez-
tem a járőrt vezető bolgár hadnagy-
nál. A bolgárok leszáltak a lóról,
kezet fogtak a honvédekkel, meg-
ölelték őket s egyszerre csak az egyik
35—40 éves pirosarcú bolgár ulánus
megszólalt tiszta magyar kiejtéssel:

— Hogy vagytok bajtársak!

Még csak időnk sem volt a cso-
dálkozásra, a bolgár katoná elmondta,
hogy tizenöt éve lakik Budapesten,
ahol bolgár kertész s ott tanult meg
magyarul. Ez a járőr azzal a céllal
indult, hogy összeköttetést létesítsen
velünk s mint magyarul tudó embert
tolmásként osztották be a járőrbe.

A huszárjárőr a mi találkozásunk
előtt két órával találkozott a bolgá-
rokkal s boldogan vezette őket a
mieink felé. A huszárjárőr után tehát
mi voltunk az első magyar különít-
mény, akik a bolgárokkal talál-
koztak.

Ellenőrzik a rokkant katonákat.

A miniszter az átrokkantak ellen.

Falábak koppannak az aszfalton,
béna karok lógnak tétlenül, sánta
lábak ringanak végig a tömegekben
és az emberek szánakozó, fájdalom-
arokkal fordulnak meg a mi rokkant
hőseink után. Tisztelet és hála,
szeretet és szánalom azoknak, akik
a háborúban rokkantak meg a ter-
mészet szerinti idő előtt. Ajándék és
jótékonyosság azoknak, gondoskodás
és az ép emberek minden támogatása,
akik ezt tiszteletreméltó küzdelem-
ekkel és sors, a véletlen kegyetlen-
ségében megérdemlik.

De szigorú megtorlás azoknak,
akik a rokkant hősök tiszteletreméltó
gárdáját őket meg nem illető élet-
móddal kompromittálják. Sajnos, ez
is megtörtént és szigorú rend-
szabályokat provokáltak ezek a
rokkant paraziták a hatóságok rész-
ről is, mert a nagyközönségnek a
rokkantak iránt érzett nemes hevülé-
sét és rokonszenvező szeretetét el-
veszíteni nem lehet.

Az történet ugyanis, hogy akadtak
katonák, akik a saját szerencsétlen-
ségüket saját hasznukra akarják for-
ditani s néhányan ezek közül rend-
szeres koldulással zaklatják a közön-

séget. A közönséget pedig egy csonka
kéz, egy sánta láb és mellé tudás,
rémes történetek hamar meg tudják
indítani és a kolduló rokkant sehonnan
sem távozik üres kézzel. Ez a koldulás
pedig rokkantsághoz nem illő dolog
lévén, a miniszterhez is eljuttot s a
miniszter erre vonatkozóan szigorú
rendeletet adott ki, mely szerint a
kolduló rokkant katonáknak szigorú-
an tilos bármit is adni, mert a
katonai uniformist megszegényíteni
nem szabad a koldulással, de nincs
is erre ok, mert a kintostára rokkantak-
ról bőségesen gondoskodik.

A miniszteri rendelet, mely most
érkezett el az alispáni hivatalhoz,
arról is intézkedik, hogy vegyék
megfigyelés alá a rokkantakat s
azoknak életmódját ellenőrzésük s
minden lehetőséget elkövetvén, hogy
a koldulást megakadályozzák és a
rokkantak az őket megillető ellátás-
ban részesüljenek, ha ugyan ez már
eddig meg nem történt volna. A
rokkantak, akik a haza védelmében
vesztették el munkaerőjüket, jogot
formálhatnak arra, hogy őket a haza
támogassa s kenyeréhez juttassa, de
koldulniuk nem szabad.

A hatóságnak az esetleg tapasz-
talt visszaélésekről jelentést kell
tennie a miniszternek. Megtörtént
ugyanis már, hogy hivatásos koldu-
sok, akik katonai szolgálatot soha-
sem teljesítettek, tilos uton szerezték
uniformist és a rokkantsággal akarták
saját szánalomreméltó külsejüket meg-
indító hatású fokozni és alamizsna-
jüvedelmüket növelni.

Panaszok

a fa és a szén foly-
tonos drágulása miatt.

Szokatlanul hamar és keményen
köszöntött ránk a tél. Fűtőanyagok-
ról kell most már gondoskodni azok-
nak is, akiknek nem jutott eddig
előrelátó és gazdaságos beszerzésre,
kelendő cikk lett, — akárcsak a
kenyér, — a fa és a szén. A szer-
kesztőséget a legkülönbözőbb paná-
szokkal ostromolják, a polgári elke-
sередés teljes erejével a fa és szén
ellen fordult. Bajos dolog a hozzánk
érkezett panaszok özönének helyet
adni. Majdnem valamennyi sérelmet
elmondja az az irás, amely itt kü-
vetkezik és amelyet bizonyára kü-
lönösen megszívlelnék egy a ható-
ságok, mint a kereskedők:

Néhány nap óta van csak téli
idő; alig egy hete, hogy a fagypont
fel jár a hőmérséklet, hogy éjjelenként
dér ül a fákön és reggel nehéz köd
fekszik a városra. A kalendárium
szerint még csak ősz volna, de mar-
gyakran fagyvirágosak az ablakok
és fűtés nélkül nem lehet elleni.
Megérkezett a téli szezon és egyes
fa-meg szénkereskedők az idén sem
mulasztották el, hogy gondosan elő-
készített munka után, fokozott ak-
ciók lépjenek. Elvégre a társada-
lom már hónapok óta nyűg a ha-
latlan élelmiszerüzorsora járma alatt;
a megélhetési gondok folyton foly-
ton snlyosboduak: ott tartunk, hogy
pénzért sem lehet már tejet, tojást,
kenyeret és csúrot kapni, ki veszi
észre ilyenkor és ki meri szóvá ten-
ni ezt a csekélységet, hogy a fa-
meg a szénkereskedők is üzorsoraár-
kat csinálnak és ezenkívül még te-

temesen megadóztatják a fogyasztó
közönséget, különféle elmésen kie-
szelt, jogtalan ürügyekkel.

Úgyesen és majdnem észrevét-
lenül kezdtek drágító munkásságu-
kat egyes fa- és szénkereskedők.
Eleinte csak fillérekkel emelkedett a
fa ára és ezt nagyobb ügrásokkal
nyomon követte a szén és kokas
áremelkedése is. Másfél hónappal
előzőtt még 1 K. 10 fillérért lehe-
tett vásárolni egy zsák fát. (Hu-
szonöt kilót, ami békében 50 fillér
volt!) Vagyis már attól a normális
ártól több, mint 100 százalékkal
a különbség. Hetenként aztán 4—
6—8 fillérral emelkedett a fa ára
zsákonként; vagyis mázsánként 16—
24—32 fillérral. Ez így tartott vagy
két hétig, akkor gyorsabb lett az
emelkedés és ma már, mikor tény-
leg érezzük a tél közelétét, 1 ko-
rona 70 fillér a zsáknak az ára kis
fás pincékben, az úzsora főfészék-
ben, ahonnan a szegény ember ha-
tosonként vásárolja a tüzelőanyagot.
Rövid időn belül tehát ismét jó 30
százalékkal lett drágább a fa.

Egyes kis- és nagykereskedők
azonban ezzel még nem elégszenek
meg, Találnak módot arra, hogy
még jobban kiszípoloyozzák a fo-
gyasztó közönséget. Száraz fát ugy-
szólván sehol sem lehet kapni. Ene-
ket következtében mázsánként 4—5
kilóval is yosabb a fa, ami ismét
négy-öt-ször hét fillér drágítást je-
lent. Ezenkívül vannak egyes keres-
kedők, akik úgy mérik a 25 kilót,
50, 100 kilót, hogy amikor a ház-
hoz ér, 23 kiló, 46—47 kiló és 95
kiló lesz belőle. Ez ismét kétszer-
ötször hét fillér drágítás, ugy, hogy
nyugodtan meg lehet állapítani:
60—80 százalékkal drágult már ed-
dig is, ujabban a tüzelőanyag.

Kérelem

a vármegye közönségéhez.

Valóban tavaly ilyenkor nem
hittem volna, hogy ez idén is szen-
vedő hőseink karácsonyfájára gyűl-
teni fogok.

De ma nem a „Dohánygyári
Vörös Kereszt kórház” miatt zaklatom
Zemplénmegye mindig áldo-
zatkész közönségét, mert hiszen kór-
házunknak egy a városban, mint fal-
un oly sok kitartó, hü barátja van,
akik jól tudom — felszólítás nél-
kül is — felkeresnek minket ap-
róbb nagyobb adományokkal, — de
az 1000 ágyas Bródy-j. 6/12-es számú
mozgó” tabori kórházban működő
sátorrajaujhelyi ápolónők kértek,
hogy gyűjtsék az ott fekvő szegény
sebesültek és betegek javára, akik a
„front”-hoz legközelebb az adakozó
közönséghez legmesszebb vannak.

A legcsekélyebb kis hasznos
tárgyat vagy élelmi cikket igaz mély
hálával fogadom el és naponta d. e.
10 és 11, d. u. 3 és 4 óra között
fogom nyugtázni.

A romlandókat kórházunkban
értékesítve helyezzük, mézeskalásost,
dohányt, apróságokat, lisztet, ve-
szünk, amelyből Bródyban mákos
patkót fogunk süttetni.

Egész különösen fordulok ma
azon szőlő tulajdonosokhoz, akik az
idén jó termést élveztek.

Mily jól fog esni egy-egy üveg
zamatos erős bor éppen azoknak, akik
a II. hadsereg kétélekedőn tavaly

télen közvetlen szomszédságban első sorban a mi széd Hegyaljánkat védtek — és ezidén ismét egy téli hadjárat fáradsalmait szenvedik át.

A karácsonyi ajándékokat e hó közepe táján magam szeretném Bródyba felvinni és a tavalyi tapasztalataim után tudom jól, hogy gyűjtésnek szép eredménye lesz.

Gróf Széchényi Ernőné
O. V. K. áp.

Elbucszatták a távozó főispánt.

Amint arról már hírt adtunk, Dókus Gyula alispán tegnapi, 2-án délelőttre hívta össze rendkívüli közgyűlésre a törvényhatósági bizottságot a főispánváltózással kapcsolatban szükséges intézkedések megteremtésére. Ezt az alkalmat használta fel a megyebizottság arra, hogy a távozó főispánt az ilyenkor már szokásos végtisztességben részesítse, egyúttal pedig a vármegyei munkapárt ünnepelte Meczner Gyulát, mint megalapítóját és első elnökét.

A megyei munkapárt a közgyűlést megelőzőleg a Színház-étteremben tartott közgyűlést, mely azonban népesség és érdeklődés dolgában még a multkori választmányi gyűlésnek is mögötte maradt, noha tudvaleg esen a legutóbbi választmányi ülésen egy széleskörű, monstre-közgyűlés megtartását tűzték ki célul.

A munkapárti közgyűlés az ünnepeltetésnek az a formáját választotta, hogy a megyegyűlés után az összes megjelent munkapárti tagok személyesen tisztelegjenek Meczner Gyula előtt, ami meg is történt s ez alkalommal Szinyey Guszton tartott beszédet a párt nevében.

Magán a közgyűlésen az elnök Dókus Gyula alispán felolvasta a belügyminiszeri leiratokat, melyek Meczner Gyula felmentéséről szóló Szinyey-Merse István megbízásából szólnak, majd pedig Meczner Gyula terjedelmes beszúratát melyet a törvényhatósági bizottsághoz intézett.

Az alispán ezután meleg hangon megemlékezett arról, hogy Meczner Gyula 10 évet töltött a főispáni székben s ez idő alatt nagyon sokat dolgozott a vármegye javáért. Indítványozta, hogy

1. a távozó főispán érdemeit jegyzőkönyvileg megörökítsék,
2. arcképét a közgyűlési terem részére megfestessék,
3. bucsúiratát a jegyzőkönyvbe beiktassák

4. a közgyűlés után testületileg üdvözlőjék, mely alkalommal a szónoklat megtartására ifj. dr. Molnár Viktor orsz. képviselőt kérte fel az alispán.

Eldöjda ezután az alispán, hogy Szinyey-Merse István főispán a maga beiktatásánál minden különös ünnepélyesség mellőzését kérte. Az új főispán dec. 15-én tartandó rendes közgyűlésén fogja az esküt letenni s őai szokás szerint a főjegyző fogja őt üdvözölni.

Két folyó ügy elintézése után a közgyűlés véget ért s ezután következett a törvényhatósági bizottságnak a főispántól való személyes elbucszkodása, mely programszerűleg folyt le. A küldöttségileg meghívott fő

ispánhoz ifj. Molnár Viktor tartott igen határozó, formás beszédet, melyre a főispán válaszolt. Majd Dókus Gyula Zempléni megye tisztikara nevében bucsúzott el a főispántól. Végül a munkapárt és más testületek küldöttségei tisztelegtek a főispán előtt.

HIREK.

— Uj plébános. A Kolbay Gergely halálával megüresedett tolosvai beneficiumot a megyéspüspök Kordeck Edde ottani káplánnak adományozta. Az új plébános 26 évig káplánkodott Tolosván s ezen hosszú idő alatt buzgóságával, példás életével, kiváló papi erényeivel s emberbaráti iránti szeretetével annyira megnyerte püspöke szeretetét, hogy az az előkelőbb tolosvai plébániával juttatott meg. Az új plébános investitúra is nyert.

— Adakozás. Csibey Lajos százados a háboruban elesett hősök hátramaradt családtagjai javára szerkesztőségünknek 25 koronát adott át. A nemes adományt illetékes helyre juttattuk el.

ISPÁN.

Egy gyakorlattal bíró gazdasági ispán egy bérgezaságban alkalmazást 1916. január 1-től nyerhet.

Cim a kiadóhivatalban.

BÉRBEADÓ

zongora kerestetik. — Ajánlatok **Dubay** czukrászdába adandók.

A Töketerbesi Czukorgyárban **2 ügyes, józan kocsis** felvétetik.

A csodás hatású FÖLDES-féle

MARGIT-SZAPPAN

a modern szépségápolásnál nélkülözhetetlen.

Ezen teljesen inermes, legfinomabb növényzsirokból készült, kellemes szagú, kitűnően habzó szappan igen kiadós, miért is családi használatra a legalkalmasabb.

Pár nap alatt

eltüntett szeplőt, májfoltot, mitesszert, pattanást. A porusokat alaposan kitisztítja s biztos és gyors hatása folytán ugyszólván

lemossa

a bőr tisztatlanságát, úgy hogy nyoma sem marad a szépség-hibáknak. Világhírét pedig annak köszönheti, hogy egyszersmindenkorra elmulasztja

a szeplőket.

Ára 70 fillér. Kapható minden gyógyszertárban s drogua-kereskedésben. Hozzávaló Margit-Crème 1 — és 2 — K-ás tégelekben. Margit-Powder 1 kor. 20 fillér. Gyártja:

Földes Kelemen gyógyszerész Arad.

Használjunk hadisegély postabélyeget.

Plevljét elfoglaltuk.

Budapest, dec. 2.

Az osztrák-magyar vezérkar jelenti:

Orosz hadszíntér:

Nincs ujság.

Olasz hadszíntér:

Az olaszok megújították a tolmeini hídfő és az ettől északra a hegyen levő hadállásaink ellen irányuló támadásukat. A Mrzl Vrh előtt az ellenségnek a Doljontól északra fekvő hegygerinc előtt két előretörése omlott össze. Az olasz tüzéség bombázta a tolmeini völgykatlanban levő harc vonalunk mögött fekvő községeket, a hídfő helyenkint pergő tűz alatt áll és igen nagy haderő hasztalanul támadta. Az ellenség gyalogsága megkisérte, hogy a köd védelme alatt áttörjön az 57-ik számú gyalogezredünk osztagai itt három rohamot vertek vissza. Egyéb-ként nem voltak nagyobb gyalogsági harcok.

Délkeleti hadszíntér:

Ma reggel bevonultunk Plevjebe. A várost szívós harcok eredményeként foglaltuk el. A Makalka nyergen előnyomuló hadoszlop tegnap az ellenséget Blijanicánál visszavetette. A Pribolynál előnyomuló csoport rohammal vette be a Plevljétől északra fekvő magaslatokat. Egy hadcsoport Jakubánál elűzte a montenegróiakat. A csapatokat a mohamedán lakosság örömrivalgással fogadta. A montenegróiak visszavonulása részben menekülésszerűleg ment végbe. Egy osztrák-magyar félzászlóalj Mitrovicától délnyugatra 4000 szerbet elfogott 2 löveget és 100 lovat zsákmányolt. A bolgárok Djakova felé folytatják az üldözést.

*HÖFER altábornagy,
a vezérkari főnök helyettese.*

4000 újabb szerb fogoly.

Berlin, dec. 2.

A nagy főhadiszállásról hivatalosan jelentik:

Nyugati hadszíntér:

Az arcvonal különböző részlein folyt tüzéségi és aknaharcokon kívül különös esemény nem történt. St.-Quentinől északnyugatra motorhiba miatt egy kétfedelű repülőgép két angol tiszttel kezünkre jutott.

Keleti hadszíntér:

A helyzet változatlan. A november 29-iki orosz napjelentésnek az Illuxt-Kasimirskinél folyt harcokról szóló leírása tisztára koholmány. Bothmer gróf tábornok hadseregénél az oroszoknak előnyomult gyenge osztagait elővédek visszaverték.

Balkán hadszíntér:

Allmtól nyugatra Ballanicot, Plevljét és Jakubót elfoglaltuk, Mitrovicától délnyugatra 4000 hadifoglyot és két ágyút szállítottunk be.

Zemplén vármegye alispánjától.

Ad. 18024/1915. szám.

Tárgy: A vármegyei tiszti huszárok és hajduk lábbellének biztosítása.**Arlejtési hirdetmény.**

A vármegyei huszárok és hajduk részére 1916. évre szükséges 25 pár cipő és 25 pár csizma elkészítését biztosítani óhajtván, felhívom az érdeklődőket, hogy ez iránti zárt ajánlataikat **f. évi december hó 5-ik napjának déli 12 órájáig** a közigazgatási iktatóba annál is inkább adják be, mert a később érkező ajánlatok figyelembe nem fognak vétetni.

Sátoraljújhely, 1915. november 30-án.

Dókus Gyula,
alispán.

ÉRTESÍTÉS.

Tudatom a t. Gazdaközönsséggel, hogy korpa eladására a Korpaközpontról megbízást nyertem és azt 100 kg.-ként 20 korona árban, zsák nélkül, árusítom. Az üres zsákokért darabonként 1 kor. 60 fillér fizetendő, azokat megfelelő árban visszaveszem.

Korpát állandóan raktáron tartok.

Schwarcz Ignác
Gálszécs.

Tisztelettel értesítem a m. t. közönséget, hogy a
Klein Pál-féle üzletet

megvettem, azt azzal szemben levő Rákóczi u. 6. számú házba helyeztem át és saját nevem alatt tovább vezetem. Amidőn ezt a m. t. hölgy közönségnek tudomására hozom, biztosítom egyúttal arról, hogy igyekezni fogok mindenkor a legjobb gyártmányú árut a legnagyobb választékban raktáron tartani. Vevőimet előzékeny és pontos kiszolgálásról biztosítva vagyok kiváló tisztelettel:

Blumenfeld Jenő**Eladó**

500 méter ez idei vágású tölgy vargafa a „Hallgató“ aljában, továbbá 700 méter két éves vágású vegyes botfa a cseréptői erdőben, nemkülönböztetve tavaszi cserzésre 60 hold tölgyerdő.

Értekezhetni a **csörgői uradalmi intézőségénél Csörgőn.**

MEGHÍVÓ.**A Sátoraljújhelyi és vidéki Általános Jótékony Nőegylet**

1915. december 6-án délután 3 órakor

a vármegyeiháza nagytermében

v á l a s z t m á n y i

és folytatólag utána délután 1/24-kor

rendkívüli közgyűlést

tart, amely ülések tárgya a Gróf Andrássy Dénes-féle hagyomány alapító-levelének ismertetése, tárgyalása, elfogadása és annak aláírására közgyűlési tagok delegálása.

Ezen ülésekre a egyesületi tagokat tisztelettel meghívja

Ambrózy Nándorné,
elnök.

Ajánljuk a t. építő, építész és mészkereskedő urak szíves figyelmébe az általunk kizárólag fával égetett, teljesen kőmentes

I. rendű darabos meszet.

mely kiadós voltánál fogva az összes hazai termékeket felülmúlja.

Levélbeli megkeresésekre azonnal válaszolunk, távirati megrendeléseket elfogadunk.

Bankeyesület részvénytársaság
Zemplén-Zadámóczi mész- és agyagipar
telepe Sátoraljújhely,

Sürgönycim: Bankeyesület. Telefon 32.

Klein Józsefszobafestő tapétázó és mázoló
Saujhely, Rákóczi-u. 63.

**I-ső rendű modern kivitel,
legfinomabb bel- és kül-
földi anyagok.**

Telephon 22. sz.

Urak és hölgyek,

kik cikkeinknek eladásával és vevőink közt a pénzbeszedéssel is foglalkozni óhajtanak, szép fix- és jutalékos keresetre tehetnek szert, — alkalmazunk helyben és vidéken szorgalmas és eladó-képességgel bíró hölgyeket is.

Singer Co. varrógép r.-t.
Sátoraljújhely.

SALGÓTARJANI
Kőszénbánya Részvénytársulat
széntermékei (szobafűtésre és ipari célokra)

NEUMAN JENŐ cégnél

Sátoraljújhely

rendelhetők meg. Ugyanott legjobb minőségű apró és durva szemű kétszer mosott kovács szén és koksz valamint porosz briket kapható.

Superfosfát-műtrágya

Káll-86